

[KARPIK *sb m*

N pl karpiki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Dem. od „karp”; tu hipocor.: Posłały się dwa karpiki spowiednikowi p. Stanisł[awa] na suchoty
[= *na św. Lucję, 13 XII*] *GębMemor* 215.

FP